

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 9T/46/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419010240
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fujeřík
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8419010240.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom JUDr. Jurajom Fujeříkom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.07.2020 v Kežmarku takto

rozhodol:

Obžalovaný

H. T., nar. X.XX.XXXX v Kežmarku, trvale bytom Kežmarok, W. X. XXXX/XX, W. T. Q., U..G..C.. W.,

uznáva sa za vinného, že

dňa 19.01.2018, okolo 17:20 hod., potom čo požil alkoholické nápoje, ktoré zvýšili hladinu alkoholu v jeho krvi na najmenej 1,34 mg/1 vydychovaného vzduchu (2,79 promile), čo bolo zistené lekársnym odberom a vyšetrením krvi, v Kežmarku, po miestnej komunikácii na ulici Slavkovskej, v smere od obce Malý Slavkov k Autobusovej stanici Kežmarok, okres Kežmarok, viedol osobné motorové vozidlo továrenskej značky L. L., evidenčné číslo W. T. W., pričom v dôsledku požitých alkoholických nápojov, nedôsledného venovania sa vedeniu motorového vozidla a situácii v cestnej premávke, pri nedodržaní bezpečnej vzdialenosti od pred ním idúceho osobného motorového vozidla továrenskej značky ŠKODA OCTAVIA, evidenčné číslo U. XXX X., vedeného vodičom C. B., čo bolo v rozpore s ustanovením § 3 ods. 2 písm. a/, § 4 ods. 1 písm. c/, § 4 ods. 2 písm. c/, § 17 ods. 1/ zákona č. 8/2019 Z. z., o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov, prednou časťou ním vedeného motorového vozidla narazil do zadnej časti pred ním idúceho motorového vozidla, kde následne s ním vedeným motorovým vozidlom prešiel do protismerného jazdného pruhu, zišiel mimo vozovky do tam nachádzajúceho sa kanálového priepustu, čím poškodil osobné motorové vozidlo továrenskej značky L. L., evidenčné číslo W. T. W., spôsobil škodu pre T. Q., U.. G.. C.. W.T. v hodnote najmenej 18.521,21 EUR a poškodil osobné motorové vozidlo továrenskej značky ŠKODA OCTAVIA, evidenčné číslo U. XXX X., škodu pre C. B. v hodnote najmenej 533,03 EUR, pričom uvedené vykonal aj napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 0T/68/2014 zo dňa 29.12.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 29.12.2014, bol uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2/ Trestného zákona,

t e d a

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorú si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku a spôsobil väčšiu škodu na cudzom majetku,

č í m s p á c h a l

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 289 ods. 3 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona sa mu výkon uloženého trestu podmienične o d k l a d á.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa mu stanovuje skúšobná doba na 4 (štyri) roky.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok podal na Okresný súd Kežmarok dňa 16.05.2019 obžalobu pod sp. zn. Pv 94/18/7703-34 na obžalovaného H. T. pre skutok, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť tak, ako je tento skutok uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku a ktorý prokurátor právne kvalifikoval ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31.10.2019 po poučení o možnosti urobiť niektoré z vyhlásení v zmysle § 257 ods. 1 Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu v obžalobe prokurátora kladie za vinu. Preto súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedka - poškodeného, výsluchom svedkov ako aj prečítaním obsahu svedeckých výpovedí z prípravného konania, oboznámením obsahu listinných dôkazov, znaleckých posudkov, odborného vyjadrenia a zistil tento skutkový stav:

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31.10.2019 vypovedal, že v ten deň bol pohádaný s manželkou. V ten deň, keď sa to stalo, bol v práci od rána a vedel, že jeho manželka má ísť ku svojej matke a nechcel sa s ňou stretnúť. Motorové vozidlo mal odstavené na parkovisku pri píle. Z práce išiel k autu a to mohlo byť asi okolo 16.00 hod. Potom pri aute čakal, kedy jeho manželka pôjde preč, postával pri aute a vtedy ešte nič nepil. Manželka neodchádzala, čo vedel, lebo mal výhľad na ich dom a keďže predpokladal, že každú chvíľu odíde, vybral z kufra svojho auta slivovicu, ktorú predtým od niekoho dostal. Bola zima a tak si z nej vypil ale už nevie koľko presne, odhadol asi polovicu objemu fľaše, ktorá bola v objeme 0,7 l. Ďalej tam postával a nevedel, že jeho manželka už predtým odišla. Bolo okolo 17.00 hod. a keďže si stále myslel, že je jeho manželka doma, rozhodol sa, že pôjde do hotela Club, aby tam prespal. Keďže vypil alkohol, vedel, že autom nemôže do hotela ísť. Po čase išiel okolo jeho známy P. I., ktorého sa spýtal, či by mu neodšoféroval auto do hotela Club. I. povedal, že vypil pivo a že za hodinu má ísť na stolný tenis. Navyše bol na bicykli. Vtedy išiel okolo nejaký pán, ktorého nepoznal a svedkovi I. obžalovaný povedal, že poprosí toho pána. Svedok I. na to povedal, že musí ísť a odišiel. Ešte sa ho svedok I. pýtal, že prečo nejde domov. Obžalovaný mu povedal, že sú s manželkou pohádaní a nechce to ešte vyhrocovať, že si vypil a bolo by to ešte horšie. Toho pána, čo išiel okolo sa spýtal, že či by mu za 30,- Eur bol ochotný odšoférovať auto do hotela Club. Tiež sa ho pýtal, že či má vodičský preukaz a ten pán povedal, že má. Ako obžalovaný uviedol, mal vypité a konal tak, ako konal, hoci taká situácia sa mu už stala a riešil ju tak, že si zavola double taxík. Vtedy bola zima, ten pán bol k dispozícii a netrebalo na taxík čakať. V podstate je to podľa obžalovaného tá istá situácia, ako keby to bol double taxík, lebo tiež toho šoféra nepozná. Sadli si do jeho auta, pričom on stále nevedel, že jeho manželka už nie je doma, a preto si sadol na zadné sedadlo auta, lebo tam sú zatmavené okná a následne išli autom okolo ich bytu. Podľa obžalovaného si nemohol sadnúť dopredu lebo bolo tam veľa vecí ale už si nepamätal, aké. Obžalovaný vie, že sa pohli a auto zabralo už pri odjazde až tak, že ho to hodilo dozadu. Sadol si medzi dve predné sedadlá a hlavu mal skoro medzi prednými sedadlami. On to auto, ktoré išlo pred nimi ani nepostrehol. Podľa neho to bola krátka vzdialenosť a oni nabrali rýchlosť. Bol naklonený medzi sedačkami, lebo to je 4 - miestne auto a vzadu sú iba 2 sedadlá. Potom si pamätá, že pocítil slabý náraz a ako letel do boku, pričom ľavou jarmovou kosťou narazil do monitoru na ľavom sedadle. Potom ho odhodilo na ľavé dvere, pričom nevie povedať, či auto bolo v pohybe alebo už nie. Vie, že vtedy ho naplo na zvracanie a následne sa povracal. Vôbec nevedel, v akej polohe je a ani čo má robiť. Nevie, čo ho napadlo ako prvé, či chcel odísť z auta alebo či chcel naštartovať a ísť ďalej. Po jeho pravej strane bola detská autosedačka a tak sa prehupol smerom dopredu, lebo to je podľa neho tá najlepšia cesta kadiaľ ísť lebo to auto je pomerne veľké. Potom sa pamätá, že sa otáčal a ostal s nohami

na pol predného sedadla a s telom cez stredový tunel. Hlavu mal otočenú smerom dozadu a potom si už pamätá, ako mu požiarnici hovoria: „počujete ma pane, počujete ma“ a niečo mu pichali do prsta. A tiež si pamätá, ako ho nakladali do sanitky, bol tam aj jeho zať a obžalovaný mu hovoril, že sa mu ťažko dýcha. Auto mal pred jazdou odstavené asi 100 až 150 m od ich firmy smerom pohľadu na Malý Slavkov oproti jeho bytu a to vpravo od cesty oproti pizzerii na druhej strane cesty. Nepamätá si, či pri jeho aute stálo ešte nejaké vozidlo. Žiadne poranenie čela neutrpel. Do hotela nešiel pešo preto, lebo bola zima a na druhý deň mal ísť do Banskej Bystrice skoro ráno. Muža, ktorého oslovil obžalovaného opísal ako vysokého zhruba 180 cm, v tmavej čiapke, v tmavom oblečení a pokazenými zubami. Hneď mu dal peniaze za odvoz, čo by mal vidieť svedok I.. S tým mužom vôbec nekomunikoval, len vtedy, ako sa pohli, ho upozornil, čo vystrája lebo išli rýchlo. Celkovo prešli vzdialenosť asi 300 až 400 metrov, kým narazili. Čo robil ten muž po náraze obžalovaný nevie lebo vtedy mal starosti sám so sebou. Až z výpovedí sa dočítal, že auto bolo prevrátené na ľavý bok.

Na tejto svojej výpovedi ako aj na vyhlásení o nevine obžalovaný zotrval aj na ďalších odročených častiach hlavného pojednávania.

Svedok - poškodený C. B. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.06.2020 vypovedal, že keď išiel domov z Malého Slavkova, tak niečo do neho ťuklo a on s autom chytil balans. Ešte prešiel nejakú vzdialenosť a následne z auta vystúpil. Hľadal v kufri auta reflexnú vestu, ktorú keď si obliekol, išiel smerom k vozidlu, ktoré do neho ťuklo a vtedy videl niekoho, ako od neho odchádza, pričom v tom čase bola vzdialenosť medzi vozidlami asi 40 metrov a bola tma, nakoľko verejné osvetlenie je až ďalej od miesta nárazu. Asi 2 až 3 minúty trvalo, kým si našiel vestu a keď pristúpil k autu obžalovaného, videl ho, ako sedí šikmo bočnou časťou na stredovej časti tunela nohami vpred, akoby chcel podľa svedka - poškodeného zozadu prejsť dopredu. Trval na svojej výpovedi z prípravného konania, kde uvádzal, že sa bál, aby tam nebola nejaká osoba a nešiel priamo k vozidlu a na hlavnom pojednávaní vypovedal, že do vozidla nahliadal. Keď prichádzali hasiči, vrátil sa k svojmu autu, s ktorým musel vycúvať, aby okolo neho hasiči mohli prejsť, potom zacúval na parkovisko ale vzdialenosť medzi ich vozidlami ostala rovnaká - 40 metrov. Následne zákrok hasičov sledoval od svojho auta. Zotrval na výpovedi z prípravného konania, kde však uvádzal, že po príchode požiarnikov bola horná časť tela obžalovaného na operadle, resp. na vodičovych dverách, lebo to videl cez predné sklo. Okrem jednej ženy nikto iný na mieste nebol. Pravdou je, že nevie, kto volal záchrannú službu, hoci v prípravnom konaní tvrdil, že ju volala tá žena. Osobu, ktorá mala utekať od auta opísal ako osobu v tmavom oblečení ale nevie povedať, aké to bolo oblečenie lebo bola tma. Tá osoba utekala dole k budovám. Nevidel, ako tá osoba z auta vystúpila a len počul padajúce zadné dvere a videl, ako tá osoba uteká. Na to, či osoba vo vozidle potrebuje prvú pomoc sa nepýtal. K svojmu autu sa vrátil lebo bolo neuzamknuté a bolo naštartované.

Svedok P. I. na tomto hlavnom pojednávaní vypovedal, že dňa 19.01.2019 sa bol bicyklovať a stretol obžalovaného, ktorý ho oslovil s tým, aby mu pomohol a odviezol ho do hotela Club, pretože on nemôže, lebo vypil alkohol a necíti sa dobre. Pretože predtým vypil jedno pivo, požiadavke obžalovaného na odvoz nevyhovela a pokračoval ďalej v jazde na bicykli. Celý jeho kontakt s obžalovaným trval asi 2 alebo 3 minúty. V tom čase sa na mieste nenachádzala iná osoba. Po prečítaní časti výpovede obžalovaného z hlavného pojednávania, kde obžalovaný vypovedal, že vtedy išiel okolo nejaký pán a on svedkovi I. povedal, že poprosí toho pána, svedok I. vypovedal, že žiadneho pána na mieste nevidel.

Svedkyňa Y. W. na tomto hlavnom pojednávaní vypovedala, že v ten deň bol piatok, kedy sa asi okolo 17.00 hod. vracala z nákupu a bola tma. Svoje auto zaparkovala pred budovou, kde majú dielňu a na poschodí majú byt. Z auta vybrala nákup a keď išla na horné poschodie do bytu, tak počula veľkú ranu. Najprv si myslela, že to posúvajú vagóny a preto tomu neprikladala nejakú veľkú váhu. Keď prišla do bytu, položila nákup a začala sa vyzliekať, pričom stále telefonovala so synom. Potom prišla k oknu, cez ktoré videla červené svetlo auta, ktoré bolo šikmo a tak povedala do telefónu synovi, že sa asi stala nehoda a telefonát s ním ukončila. Následne sa obula a išla dole a ešte musela vyťukať kód na dverách. Keď vyšla von, začala kývať na okoloidúce autá a nejakí traja alebo štyria chlapci, ktorí išli okolo, na ňu zakričali, aby zavolala záchranku, čo ona mobilným telefónom urobila. Od vtedy, ako počula buchot, až do jej príchodu k autu prešlo podľa nej asi päť minút. K havarovanému autu sa priblížila na vzdialenosť asi 3 až 4 metre, pričom svedka - poškodeného na mieste nevidela a objavil sa tam až po príchode polície.

Súd na návrh prokurátora a so súhlasom obžalovaného na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním obsahu výpovedí svedkov z prípravného konania.

Svedok Bc. Y. G., príslušník HaZZ Kežmarok v prípravnom konaní dňa 26.02.2018 vypovedal, že na miesto nehody prišli do troch minút od jej nahlásenia, kedy videli mimo cesty vozidlo tmavej farby, ktoré bolo prevrátené na ľavý bok a okolo ktorého sa pohybovali ľudia a hovorili, že vo vozidle je osoba, o ktorej hovorili, že sa volá H. T.. Po priblížení sa k vozidlu zistil, že na mieste vodiča sa nachádzala osoba, ktorá ležala ľavou časťou tela na vodičových dverách, ktorá nekomunikovala a ktorej poskytli predlekársku pomoc. Túto osobu položili na lehátko a odovzdali ju záchranárom, kde pri záchranárskom aute sa pravdepodobne nachádzali rodinní príslušníci, ktorí potvrdili, že zranenou osobou je obžalovaný.

Tento istý svedok dňa 31.05.2018 v prípravnom konaní vypovedal, že v prevrátenom vozidle na ľavú stranu sa obžalovaný nachádzal v priestoroch vodiča, pričom sedel ľavou časťou tela na ľavých predných vodičových dverách. Ruky mal pri tele, hlavu mal predklonenú a nohy boli v priestore pod volantom bližšie k ľavým predným dverám. Nebol pripútaný bezpečnostným pásom a nebol zakliesnený. Na pravej strane za spolujazdcom videl detskú autosedačku a zadné dvere boli odomknuté.

Súd tiež na hlavnom pojednávaní prečítal obsah výpovede svedka Y. P. z prípravného konania zo dňa 26.02.2018, kde ako príslušník HaZZ Kežmarok vypovedal, že spolu s veliteľom zásahu Y. G. prišli na miesto dopravnej nehody, kde videl vozidlo tmavej farby prevrátené na ľavý bok a zakliesnené v kanáli, pričom osoby, ktoré sa nachádzali na mieste nehody hovorili, že vo vozidle je zakliesnená osoba a volá sa H. T.. Po zabezpečení vozidla zo zadných pravých dverí, do vozidla vošiel veliteľ zásahu Y. G. a cez pravé predné dvere jeho kolega Q. G. a svedok za pomoci navijaku vozidlo vytiahol na cestu a pomáhal ostatným kolegom osobu z auta vytiahnuť. Táto osoba nebola vo vozidle zakliesnená a ležala na ľavej časti tela na vodičových dverách.

Rovnako ako svedok P. o priebehu zásahu vypovedal v prípravnom konaní aj ďalší zo zasahujúcich príslušníkov HaZZ Kežmarok U. W. s tým, že osoba vo vozidle ležala na ľavej časti tela na vodičových dverách.

Svedok L. R., ďalší zo zasahujúcich príslušníkov HaZZ Kežmarok v prípravnom konaní vypovedal o priebehu zásahu rovnako ako predchádzajúci svedkovia - príslušníci HaZZ s tým, že on zabezpečoval miesto a zastavoval premávku na mieste dopravnej nehody.

Aj ďalší zo zasahujúcich príslušníkov HaZZ Kežmarok T. J. v prípravnom konaní vypovedal, že v prevrátenom vozidle spozoroval na mieste vodiča osobu, ktorá ležala na ľavej časti tela na vodičových dverách.

Svedok Q. G., príslušník HaZZ Kežmarok v prípravnom konaní dňa 18.03.2018 vypovedal, že po príchode na miesto spozorovali motorové vozidlo prevrátené v priekope na ľavý bok a zakliesnené v kanáli. Okolo vozidla stojace osoby im hovorili, že vo vozidle sa nachádza osoba, ktorá sa volá H. T. a nejaví známky života. Po vykonaní prieskumu vozidla s veliteľom zásahu Y. G. vošiel do vozidla cez pravé predné dvere a Y. G. vošiel cez zadné pravé dvere. Vo vozidle na mieste vodiča ležala na ľavej časti tela na vodičových dverách osoba, ktorá nekomunikovala. Po poskytnutí predlekárskej starostlivosti vozidlo prevrátili späť na cestu, osobu vytiahli, uložili na lehátko a odovzdali záchrannej službe, ktorá sa dostavila na miesto nehody. Obžalovaný podľa tohto svedka nebol pripútaný bezpečnostnými pásmi, ktoré boli na vodičovej strane ako aj na strane spolujazdca zatiahnuté, pričom airbagy boli vystrelené. Obžalovaný podľa svedka väčšou polovicou tela ležal na ľavých vodičových dverách prevrátený na ľavú stranu a nohy mal pod volantom.

Ten istý svedok vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 03.06.2017 zotrval na svojej predchádzajúcej výpovedi ale s odstupom času si už nepamätá na polohu obžalovaného v motorovom vozidle.

Svedok T. W. v prípravnom konaní vypovedal, že asi okolo 17.20 hod. išiel s motorovým vozidlom z obce Malý Slavkov do Kežmarku a keď prechádzal po Slavkovej ceste v meste Kežmarok, spozoroval prevrátené vozidlo, pri ktorom sa nachádzala staršia pani, ktorej sa opýtal, či už volala políciu, pričom ona mu povedala, že volala na linku 112. On prostredníctvom mobilného telefónu zavolať na linku 158 a oznámil, že na Slavkovej ceste došlo k dopravnej nehode. Zakrátko dorazili hasiči a záchraná služba,

ktorých činnosť chvíľu pozoroval a potom odišiel. Ako došlo k dopravnej nehode nevidel a osobu, ktorá sa nachádzala vo vozidle videl, až keď ju hasiči prenášali do záchranného vozidla.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil obsah znaleckého posudku vypracovaného Kriminalistickým a expertíznym ústavom Policajného zboru ČES: L.-W.-Q.- XXXX/XXXX, ktorý prostredníctvom analýzy DNA skúmal stopu č. 1, ktorú predstavoval ster z vatovej tyčinky z čalúnenia zadných dverí motorového vozidla továrenskej značky L. L., EVČ: W. T. W., stopu č. 2, ktorú predstavoval ster na vatovú tyčinku z vnútornej strany čelného skla tohto motorového vozidla a stopu č. 3 predstavujúcu bunkálny ster od osoby obžalovaného. Znalecký ústav následne dospel k záveru, že všetky stopy a porovnávací materiál sú vhodné na expertízne skúmanie. Na stope č. 1 nebola zistená prítomnosť krvi a ani viditeľných biologických stôp. Profil biologického materiálu pochádza od osoby ženského pohlavia, pričom porovnávací materiál odobratý obžalovanému je jednoznačne vylúčený, ako jeho pôvodca. Porovnaním DNA profilov z databázy nebola zistená žiadna zhoda. Analýza steru DNA na vatovej tyčinke č. 2 nebola úspešná, pričom na nej nebola zistená prítomnosť ľudskej krvi alebo iného biologického materiálu.

Súd tiež oboznámil obsah písomného znaleckého posudku č. 40/2018 vypracovaného znalcom z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Chirurgia a traumatológia MUDr. J. L.. Z obsahu tohto posudku vyplynulo, že znalec po oboznámení sa s obsahom vyšetrovacieho spisu v stave ku dňu vypracovania znaleckého posudku, zdravotnej dokumentácie obžalovaného a vlastným vyšetrením obžalovaného dospel k záveru, že obžalovaný utrpel pri dopravnej nehode dňa 19.01.2018 otras mozgu, zlomeninu jarmovej kosti vľavo, zlomeninu 3. až 4. rebra vľavo so zlomeninou priečného výbežku 3. stavca vľavo s pomliaždením ľavých pľúc a zlomeninu ľavej ramennej kosti. Okrem naposledy menovaného poranenia, ktoré znalec klasifikoval ako poranenie ťažké, sú všetky ostatné poranenia ľahké, pričom u všetkých poranení bol priebeh liečby, ktorý znalec v závere znaleckého posudku opísal, nekomplikovaný. Pokiaľ sa jedná o mechanizmus vzniku týchto poranení, znalec uvádza, že pokiaľ by obžalovaný sedel na zadných sedadlách skôr v strednej časti, po náraze došlo k vymršteniu tela smerom dopredu a mohol naraziť hlavou, jej ľavou časťou do monitora a mohol si spôsobiť vznik zlomeniny jarmovej kosti vľavo aj vznik otrasu mozgu. Následne, keď vozidlo narazilo do svahu a prevrátilo sa na ľavý bok a ostalo v tejto pozícii zakliesnené, mohol obžalovaný padať smerom na ľavú stranu zo stredu vozidla, kde sedel a k dverám smerovať hlavou a ľavým bokom ku spodnej časti sedadla. V tejto pozícii mohol reflexne nastaviť ľavú hornú končatinu a nárazom o motorové vozidlo mohla vzniknúť zlomenina ramennej kosti vľavo. Tento pád na ľavú stranu podľa znalca nevysvetľuje zlomeninu 3. až 4. rebra vľavo, kde znalec len predpokladá, že by náraz ľavej strany hrudníka na dolnú časť sedadla mohol spôsobiť zlomeninu rebier, priečného výbežku stavca chrčtice a pomliaždenie pľúc. V prípade, ak by obžalovaný sedel na prednom sedadle nepripútaný, mohol byť v prvej fáze dopravnej nehody vymrštený smerom dopredu, kde mohol ľavou stranou hlavy naraziť do interiéru motorového vozidla po jeho ľavej strane a tento náraz mohol spôsobiť zlomeninu jarmovej kosti vľavo aj s otrasom mozgu. Následne po prejdení do protismeru a náraze motorového vozidla do svahu a jeho prevrátení, mohol obžalovaný reflexne nastaviť ľavú hornú končatinu, kde po náraze do interiéru mohla vzniknúť zlomenina ramennej kosti v hornej časti. V tejto situácii mohol obžalovaný podľa záveru znalca ľavou hornou časťou hrudníka naraziť do ľavých dverí, čo mohlo spôsobiť zlomeninu 3. až 4. rebra vľavo. Spätný náraz do sedadla mohol spôsobiť zlomeninu priečného výbežku stavca s pomliaždením pľúc v zadnej časti. Situácia by podľa znalca zodpovedala polohe tela ako ju popisujú hasiči po príchode na miesto dopravnej nehody a vykonaní prieskumu. Znalec ďalej v závere znaleckého posudku opísal priebeh liečby jednotlivých poranení, ich dĺžku a bodové ohodnotenie jednotlivých zranení. Na otázku, či by sa obžalovaný v dôsledku zranenia, ktoré utrpel pri dopravnej nehode mohol presunúť zo zadnej časti vozidla do prednej časti vozidla na miesto vodiča znalec odpovedal, že takýto presun obžalovaného v prevrátenom a zakliesnenom vozidle cez jeho stredovú časť s poraneniami (hlavne zlomenina hornej časti ramennej kosti vľavo obmedzujúca činnosť ľavej hornej končatiny a tým aj pohybové možnosti a k tomu zlomeniny dvoch rebier) pri stupni opitosti, ktorý bol objektivizovaný, do pozície, akú popisovali hasiči (obžalovaný ležal na ľavých dverách s nohami pod volantom) znalec pokladá za veľmi problematické.

Na záveroch tohto znaleckého posudku, najmä vo vzťahu k mechanizmu vzniku poranení a možnosti presunu obžalovaného vo vozidle po dopravnej nehode znalec zotrval aj na svojom výsluchu v právnom konaní dňa 19.07.2018.

Súd tiež na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením obsahu znaleckého posudku č. 8/2019 vypracovaného znalkyňou z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria MUDr. T. W. o duševnom stave obžalovaného, ktorá po preštudovaní spisovej dokumentácie z prípravného konania, zdravotnej dokumentácie obžalovaného a jeho vlastným vyšetrením dospela k záveru, že u obžalovaného nezistila prítomnosť duševnej choroby, ktorá by sa prejavovala bludmi alebo halucináciami a tým aj skresleným úsudkom a skresleným vnímaním reality. U obžalovaného je preukázaná závislosť na alkohole v treťom (pokročilom) stupni, a aj v čase spáchania skutku sa obžalovaný nachádzal v stave jednoduchej opitosti stredne ťažkého stupňa. Pri tomto stupni opitosti je plne zachovaná rozpoznávacía schopnosť rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť, pričom ovládacia schopnosť je znížená, avšak iba vo forenzne nepodstatnej miere. Patologickú opitosť obžalovaného v čase spáchania skutku znalkyňa vylúčila. Obžalovaný je podľa jej záverov schopný plnohodnotnej účasti na úkonoch trestného konania. V stave opitosti u neho podľa znalkyne dochádza k výrazným poruchám správania a nedodržiavaniu noriem spoločnosti, najmä jazdy pod vplyvom alkoholu. Z psychiatrického hľadiska je vhodné pokračovať v nariadenom ochrannom protialkoholickom liečení ambulantnou formou, ktorá podľa ošetrojúcej lekárky zatiaľ plní účel, teda je objektivizovaná abstinencia od alkoholu. V prípade realizácie tejto formy protialkoholického liečenia, nie je podľa znalkyne zo psychiatrického hľadiska pobyt obžalovaného na slobode nebezpečný pre spoločnosť.

Na záveroch tohto písomného znaleckého posudku súdna znalkyňa zotrvala aj na svojom výsluchu v prípravnom konaní realizovanom dňa 27.02.2019.

Zo záznamu o dopravnej nehode vyplýva, že táto sa stala dňa 19.01.2018 o 17.20 hod. pri predajni Z. v meste Kežmarok, kde obžalovaný viedol osobné motorové vozidlo zn. L. L., EVČ: W. T. W., po Slavkovej ceste zo smeru od Obce Malý Slavkov v smere k autobusovej stanici, kde na priamom úseku cesty z dôvodu neprispôsobenia rýchlosti jazdy, stavu a povahy vozovky narazil pri predchádzaní pravou prednou časťou do zadnej ľavej časti osobného motorového vozidla zn. Škoda Octavia, EVČ: U. XXX X., ktoré v tom čase viedol vodič C. B., pričom obžalovaný po náraze dostal šmyk, prešiel do protismernej časti vozovky a následne mimo vozovku, narazil do svahu a s vozidlom sa prevrátil na ľavú stranu, kde ostal s vozidlom zakliesnený v kanálovom priepuste pred predajňou Z. B. D. U. Č. XX. Obžalovaný pri nehode utrpel ťažký úraz, nebol schopný vykonať dychovú skúšku za použitia prístroja na zisťovanie alkoholu v dychu a následne mu bol nariadený odber krvi. C. B. žiadne zranenie neutrpel a prítomnosť alkoholu v dychu u tohto poškodeného zistená nebola.

Zo zápisnice o ohliadke miesta dopravnej nehody vyplýva situácia na mieste nehody, kedy sa jedná o priamy úsek asfaltovej cesty s mokrým povrchom, bez výmoľov a výtlkov. Zápisnica ďalej obsahuje opis stôp a postavenia oboch motorových vozidiel. Prílohou je aj situačný náčrtok z miesta nehody, ktorý obsahuje postavenie oboch motorových vozidiel a fotodokumentácia obsahujúca 78 kusov fotografií z miesta dopravnej nehody. Zo záznamu o dychovej skúške vykonanej dňa 19.01.2018 o 19.05 hod. u poškodeného C. B. vyplýva, že u neho nebola zistená prítomnosť alkoholu v krvi. Z lekárskej správy o zdravotnom stave obžalovaného H. T. vypracovanej dňa 19.01.2019 o 22.02 hod. chirurgom MUDr. Y. L. vyplýva, že obžalovaný havaroval ako šofér, kedy utrpel pomliaždenie pľúc vľavo, zlomeninu líca vľavo, zlomeninu 3. až 4. rebra vľavo, zlomeninu ramennej kosti vľavo, otras mozgu a zlomeninu priečného výbežku stavca. Zároveň u neho bola konštatovaná opitosť. Tiež bola obžalovanému od 19.01.2018 vystavená práceneschopnosť. Zo žiadanky pre akútne toxikologické vyšetrenie vyplýva, že dňa 19.01.2018 o 18.30 hod. bola obžalovanému odobratá krv z dôvodu, že tento javil známky požitia alkoholu. Z výsledku toxikologického vyšetrenia zo dňa 24.01.2018 vyplynulo, že metódou plynovej chromatografie s FID detektorom a následne Widmarkovou skúškou bola stanovená koncentrácia etylalkoholu v krvi obžalovaného na 2,79 g/kg (promile). Z evidenčných kariet vozidla vyplýva, že vlastníkom osobného motorového vozidla zn. L. L., EVČ: W. T. W. je spoločnosť T. Q., U..G..C.. a vlastníkom osobného motorového vozidla zn. Škoda Octavia, EVČ: U. XXX X. je poškodený C. B..

Z evidenčnej karty vodiča - obžalovaného vyplynulo, že tento bol 8 krát postihnutý za priestupky spáchané proti pravidlám cestnej premávky a proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, pričom dňa 07.06.2016 sa dopustil priestupku pod vplyvom alkoholu. Obžalovaný má ďalej zaevidované jedno zadržanie vodičského preukazu dňa 28.12.2014 z dôvodu vedenia motorového vozidla pod vplyvom alkoholu alebo inej návykovej látky. Rozhodnutiami príslušného dopravného inšpektorátu zo dňa 10.10.2010 a zo dňa 26.11.2010 mu bola v dôsledku požitia alkoholu pri jazde uložená bloková pokuta vo výške 800,- Eur a 1.300,- Eur a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12, resp.

26 mesiacov. Okrem toho bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 30 mesiacov v súvislosti s konaním vedeným na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. OT 68/2014. Uvedené konanie je zároveň aj jediným trestným konaním zaevidovaným v karte vodiča. Poškodený C. B. má v evidenčnej karte vodiča evidované štyri blokové pokuty, nemá evidované žiadne zadržanie vodičského preukazu, žiadne zákazy činnosti v súvislosti s vedením motorového vozidla a žiaden trestný čin v súvislosti s vedením motorového vozidla.

Z potvrdenia MUDr. K. vyplýva, že obžalovaný bol dňa 22.03.2018 hospitalizovaný v NsP v Liptovskom Mikuláši. Z úradného záznamu napísaného dňa 24.03.2018 ppor. O. Z., príslušníkom ODI Kežmarok vyplýva, že obžalovaný bol dňa 22.03.2018 prijatý na psychiatrické oddelenie nemocnice v I. T., kde bol hospitalizovaný a liečba bude trvať dva týždne. MUDr. L. tomuto policajtovi uviedla, že obžalovaný nie je v najbližšej dobe schopný výsluchu, nakoľko berie lieky a výsluch bude možný až po prepustení.

Dňa 11.05.2018 bola vykonaná ohliadka vecí - osobného motorového vozidla značky L. L., ktoré bolo v tom čase opravované a boli z neho odmontované viaceré diely. Na zadných ľavých dverách z vnútornej časti vozidla na koženej časti bola pri ohliadke odobratá biologická stopa č. 1 a na čelnom skle, kde sa nachádzajú praskliny z jeho vnútornej časti na ľavej vodičovej strane bola odobratá biologická stopa č. 2. Dňa 17.05.2018 o 09.15 hod. bol obžalovanému odobratý bunkálny ster z úst. Z ohliadky motorového vozidla bola vyhotovená fotodokumentácia obsahujúca 43 farebných fotografií zachytávajúcich exteriér ako aj interiér vozidla.

Obhajca obžalovaného súdu na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.06.2020 predložil fotografie, ktoré súd oboznámil a ktoré vyhotovila polícia na mieste nehody a ktoré zachytávajú zvratky v interiéri vozidla a tiež 3 fotografie vyhotovené obhajcom dva mesiace pred týmto hlavným pojednávaním, ktoré zachytávajú miesto nehody a z ktorých je zrejmé, že na mieste je umiestnená kamera patriaca strážnej službe firmy a podľa tvrdenia obhajcu už neobsahuje záznam z miesta nehody.

Z odborného vyjadrenia Ing. L. W. vyplývajú náklady na opravu motorového vozidla značky L. L. v sume 18.251,21 Eur s DPH a na opravu motorového vozidla poškodeného C. B. značky Škoda Octavia v sume 533,03 Eur s DPH.

Súd tiež oboznámil vyšetrovací pokus realizovaný v prípravnom konaní dňa 28.09.2018, pri ktorom bolo použité vozidlo BMW 320d nahrádzajúce vozidlo L. L. a vozidlo Škoda Fabia nahrádzajúce vozidlo poškodeného Škoda Octavia. Vyšetrovací pokus vychádzal z výpovedí obžalovaného a poškodeného C. B., skladal sa z dvoch fáz, pričom v každej boli vykonané po tri pokusy, kedy figurant nahrádzajúci poškodeného C. B. rôznou rýchlosťou prichádzal od svojho vozidla k vozidlu BMW. V druhej fáze sa figuranti presúvali vo vozidle BMW, jeden z prednej časti vozidla do jej zadnej časti a druhý naopak. Zo záveru vyšetrovacieho pokusu vyplýva, že aj napriek ideálnym podmienkam, kedy vozidlo BMW nebolo prevrátené v polohe, ako na mieste nehody a figuranti boli v dobrej kondícii, bez zranení, ktoré by im bránili v pohybe, neboli ovplyvnení žiadnou traumou z nehody, neboli pod vplyvom alkoholu, ktorý by ovplyvnil ich bezprostredné rozhodovanie, zo samotného priebehu činnosti, ktoré realizovali, možno vyvodiť záver, že presun obžalovaného zo zadnej časti motorového vozidla zo sedadla spolujazdca do prednej časti motorového vozidla bol možný iba v prípade neexistencie zranení obžalovaného, ktorých druh a rozsah vyplýva zo znaleckého posudku a ktoré utrpel pri dopravnej nehode a to len v jednoznačne dlhšom časovom horizonte, ako bol zistený pri vyšetrovacom pokuse, avšak nemohol byť reálne vykonaný v časovom horizonte od vzniku dopravnej nehody do príchodu poškodeného B.. Tento poškodený mohol mať rozhľad pri presúvaní sa k vozidlu L. L. maximálne 42,47 sekúnd, počas ktorých mal priamy výhľad na vozidlo L. L., kedy by musel vidieť presun vodiča v motorovom vozidle cez zadné dvere a jeho samotný zoskok z vozidla, keďže vozidlo bolo prevrátené a jeho bezprostredný odchod od vozidla sa mohol udiať iba takto. Ani Y. W. nezaznamenala žiaden pohyb ľudí okolo vozidla.

Obžalovaný k vyšetrovaciemu pokusu uviedol, že on má v L. väčší priestor vzadu ako má BMW, a to asi o pol metra viac.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že obžalovaný H. T. bol do 19.01.2018 (kedy malo dôjsť k spáchaniu skutku) 8 krát priestupkovo postihnutý a to výlučne za priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 zákona č. 372/1990 Zb. o

priestupkoch, resp. za porušenie pravidiel cestnej premávky podľa zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, pričom vo všetkých prípadoch mu bola uložená bloková pokuta.

Zo správy o povesti obžalovaného vypracovanej Mestským úradom Kežmarok dňa 09.01.2019 vyplývajú všeobecné údaje evidenčného a rodinného charakteru o obžalovanom, ktorý sa dňa 05.01.2017 dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, za čo mu bola uložená bloková pokuta vo výške 5,- Eur. Z aktuálneho odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 5 krát súdne trestaný, pričom v troch prípadoch mu bol uložený trest odňatia slobody, ktorého výkon súd podmienienečne odložil na skúšobnú dobu, v ktorej sa obžalovaný osvedčil, čím sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený a v prípade dvoch odsúdení mu bol uložený peňažný trest, ktorý odsúdený zaplatil, čím sa aj v prípade týchto odsúdení hľadí na obžalovaného, akoby nebol odsúdený.

Súd pripojil a oboznámil spis tunajšieho súdu sp. zn. 1T 21/1997 (odsúdenie č. 1 odpisu registra trestov), z obsahu ktorého vyplynulo, že 19.02.1997 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok obžalobu na H. T. pre skutok, ktorý právne kvalifikoval ako trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písm. b) Trestného zákona účinného do 31.12.2005. Súd dňa 19.02.1997 vydal trestný rozkaz, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.03.1997 a ktorým uložil obžalovanému H. T. peňažný trest vo výmere 5.000,- Sk s náhradným trestom odňatia slobody v trvaní 2 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu jedného roka. Uznesením zo dňa 18.08.1997, ktoré nadobudlo právoplatnosť v rovnaký deň, súd podmienienečne upustil od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti uloženého obžalovanému spomenutým trestným rozkazom a skúšobnú dobu určil na jeden rok. Uznesením zo dňa 05.10.1998, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.10.1998 súd vyslovil, že obžalovaný sa v skúšobnej dobe osvedčil, trest zákazu činnosti má vykonaný ku dňu 18.08.1997 a hľadí sa na neho, akoby nebol odsúdený.

Zo spisu vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 0T 68/2014 (odsúdenie č. 5 odpisu registra trestov), ktorý súd pripojil a obsah ktorého aj na hlavnom pojednávaní oboznámil vyplýva, že dňa 29.12.2014 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok na obžalovaného H. T. obžalobu pre skutok, ktorý právne kvalifikoval ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Trestným rozkazom zo dňa 29.12.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.12.2014 súd uznal obžalovaného za vinného zo spáchania skutku v zmysle podanej obžaloby pri zachovaní jeho právnej kvalifikácie a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmienienným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 30 mesiacov. Uznesením zo dňa 15.01.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 05.04.2016 súd do trestu zákazu činnosti uloženého spomenutým trestným rozkazom započítal dobu od 28.12.2014 do 29.12.2014. Uznesením zo dňa 28.12.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť v rovnaký deň súd vyslovil, že obžalovaný H. T. sa v skúšobnej dobe podmienienného odkladu výkonu trestu odňatia slobody osvedčil, čím sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Uznesením zo dňa 17.05.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17.05.2016 súd podmienienečne upustil od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti uloženého obžalovanému spomenutým trestným rozkazom a skúšobnú dobu určil na jeden rok. Uznesením zo dňa 02.11.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 02.11.2017 súd vyslovil, že obžalovaný sa v skúšobnej dobe podmienienného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti osvedčil a trest zákazu činnosti má vykonaný ku dňu 17.05.2016.

Zo spisu vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 7T 119/2010 (odsúdenie č. 3 odpisu registra trestov), ktorého podstatný obsah súd na hlavnom pojednávaní oboznámil vyplýva, že dňa 03.08.2010 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok na obžalovaného H. T. obžalobu pre skutok, ktorý právne kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Rozsudkom zo dňa 15.12.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.12.2010 súd uznal obžalovaného za vinného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe prokurátora pri zachovaní jeho právnej kvalifikácie a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, ktorého výkon podmienienečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov a zároveň mu uložil ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Uznesením zo dňa 15.08.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.08.2011 súd obžalovanému zmenil spôsob výkonu ochranného liečenia z ambulantného na ústavné. Uznesením zo dňa 05.11.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23.11.2018 súd opäť zmenil spôsob výkonu ochranného protialkoholického liečenia z ústavnej formy na formu ambulantnú. Výkon liečenia bol dňa

09.01.2019 nariadený v ambulancii MUDr. H. G.. Zo správy MUDr. G. vyplýva, že obžalovaný výkon ochranného liečenia u nej začal dňa 24.01.2019.

Súd vykonal všetky dôkazy, ktorých vykonanie navrhli strany trestného konania alebo ktoré sám súd považoval za nevyhnutné vykonať tak, aby z tohto dokazovania zistil všetky podstatné skutočnosti potrebné pre rozhodnutie v tejto trestnej veci, najmä, aký skutok sa stal, či je tento skutok trestným činom a ak áno, akým a či tento skutok spáchal obžalovaný a či je obžalovaný spôsobilý niesť zodpovednosť za svoje konanie. Súd pritom vyhodnocoval všetky informácie získané dokazovaním jednotlivo ale zároveň ich posudzoval vo vzájomnom kontexte, ktorý v celosti vytvárajú.

Obžalovaný H. T. v priebehu dokazovania nespochybnil, že došlo k dopravnej nehode, kedy motorové vozidlo továrenskej značky L. L. EVČ: W. T. W., ktorého vlastníkom je spoločnosť T. Q., U. G. C. narazilo do osobného motorového vozidla továrenskej značky Škoda Octavia, EVČ: U. XXX X., ktoré v tom čase viedol poškodený C. B., pričom na oboch motorových vozidlách vznikla škoda, ktorá bola vyčíslená odborným vyjadrením N. W., ktoré súd považuje za správne. Uvedené skutočnosti napokon vyplynuli aj zo záznamu z dopravnej nehody, záznamu o evidencii vozidiel ako aj z výpovedí ďalších svedkov Y. W., poškodeného C. B. a zasahujúcich príslušníkov HaZZ Kežmarok, ktorí boli privolaní na miesto nehody a pri uvedenej dopravnej nehode zasahovali. Zo záznamu o dopravnej nehode vyplýva, že k tejto došlo na ulici Slavkovskej v Kežmarku v smere od obce Malý Slavkov k autobusovej stanici na rovnej ceste, kedy motorové vozidlo L. L. na priamom úseku cesty označenej ako hlavná so živcových a mokrým povrchom z dôvodu neprispôsobenia rýchlosti jazdy, stavu a povahy vozovky narazilo pri predchádzaní pravou prednou časťou do zadnej ľavej časti osobného motorového vozidla zn. Škoda Octavia, EVČ: U. XXX X., ktoré v tom čase viedol vodič C. B., pričom vozidlo po náraze dostalo šmyk, prešlo do protismernej časti vozovky a následne mimo vozovku, narazilo do svahu a prevrátilo sa na ľavú stranu, kde ostalo zakliesnené v kanálovom priepuste pred predajňou Z. B. D. U. Č. XX. Uvedené skutočnosti neboli spochybňované ani samotným obžalovaným a vyplynuli aj z vykonaného dokazovania, a preto ich má súd za preukázané a pojal ich do skutku výrokovej časti tohto rozsudku tak, ako boli uvedené v skutku obžaloby okresného prokurátora.

Je tiež nepochybné, a vyplýva to aj zo záverov písomného znaleckého posudku vypracovaného znalcom T. L. v prípravnom konaní a lekárskej správy, že obžalovaný pri tejto dopravnej nehode utrpel otras mozgu, zlomeninu jarmovej kosti vľavo, zlomeninu 3. až 4. rebra vľavo so zlomeninou priečneho výbežku 3. stavca vľavo s pomliaždením ľavých pľúc a zlomeninu ľavej ramennej kosti, ktoré znalec kvalifikoval ako poranenia ľahké, s výnimkou zlomeniny ramennej kosti, ktoré znalec klasifikoval ako poranenie ťažké. Zo záznamu o dopravnej nehode tiež vyplynulo, že poškodený C. B. pri nehode neutrpel žiadne zranenia a v čase nehody nemal v dychu zistenú prítomnosť alkoholu, čo bolo zistené vykonanou dychovou skúškou. Nakoľko obžalovaný nemohol byť na mieste nehody z dôvodu zranení podrobený dychovej skúške, bola mu na mieste nehody odobratá krv na toxikologické vyšetrenie, z výsledku ktorého vyplýva, že v tom čase mal obžalovaný v krvi 2,92 promile alkoholu. Napokon aj obžalovaný tieto objektívne výsledky krvnej skúšky na prítomnosť alkoholu v krvi nespochybnil a sám pripustil, že bezprostredne pred dopravnou nehodou požil alkoholické nápoje a to konkrétne asi polovicu z fľaše o objeme 0,7 litra, ktorá obsahovala alkohol druhu slivovica. Teda priebeh skutkového deja pokiaľ sa jedná o vznik a následok dopravnej nehody bol súdom nepochybne zistený a neboli vykonané také dôkazy, ktoré by vyššie uvedené zistenia súdu spochybnili.

Obrana obžalovaného spočívala v tom, že on motorové vozidlo značky L. L. v čase vzniku dopravnej nehody po požití alkoholických nápojov nevedol ale toto vozidlo viedol jemu neznámy muž v tmavom oblečení, ktorého oslovil, aby ho odviezol do hotela, ktorému za to zaplatil a ktorý s týmto vozidlom havaroval a z miesta nehody ušiel. Hoci na potvrdenie alebo vyvrátenie verzie obžalovaného neexistujú žiadne priame dôkazy, súd vykonal dôkazy, ktoré sú síce nepriameho charakteru ale spoločne nielen túto verziu obžalovaného vyvracajú ale naopak, obžalovaného usvedčujú z toho, že v čase dopravnej nehody bol vodičom motorového vozidla on, a teda túto nehodu zapríčinil, čo bolo tiež konštatované už pri zázname o dopravnej nehode na mieste činu.

Obžalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že ešte pred jazdou stretol svedka P. I. a poprosil ho, či by ho tento svedok neodviezol do hotela, čo svedok odmietol s tým, že sám vypil jedno pivo a ponáha sa na stolný tenis. Túto komunikáciu medzi obžalovaným a svedkom I. potvrdil aj samotný svedok I.. Obžalovaný však tvrdil, že svedok I. videl, ako oslovil neznámeho pána a požiadal ho o odšoférovanie

auta do hotela. Uvedené však už svedok I. nepotvrdil s tým, že počas rozhovoru s obžalovaným nikoho na mieste nevidel a nevidel ani nikoho, koho by obžalovaný oslovil.

Podľa verzie obžalovaného, si tento mal sadnúť na zadné sedadlo vľavo, teda sedadlo za vodičom, pretože predné sedadlo spolujazdca bolo zapratané vecami, ktoré však nevedel obžalovaný konkretizovať a ktoré obžalovaný zo súdu neznámych dôvodov nemal snahu presunúť do inej časti motorového vozidla tak, aby si mohol sadnúť dopredu. Pravé sedadlo v zadnej časti motorového vozidla bolo obsadené detskou autosedačkou. Obžalovaný vypovedal, že po náraze ľavou časťou tváre narazil do monitoru na ľavej sedačke, čo bolo podľa neho príčinou zlomeniny jarmovej kosti vľavo, potom ho hodilo na ľavé dvere a povracal sa. Potom si pamätal ako sa prehupol cez stredový tunel dopredu, nohy mal v polovici a telo mal cez stredový tunel a hlavu mal otočenú zozadu. Uvedené poloha obžalovaného však nezodpovedá tomu, v akej polohe bol obžalovaný v motorovom vozidle po príchode príslušníkov HaZZ Kežmarok na miesto nehody. Títo všetci zhodne vypovedali, že po príchode na miesto nehody a zaistení motorového vozidla obžalovaný ležal na mieste vodiča, ľavou časťou tela nebol v stredovom tuneli ale ležal na vodičových dverách a nohy mal pod volantom. Táto poloha jednoznačne indikuje, že minimálne v čase zásahu sedel obžalovaný na sedadle vodiča a nie v inej časti motorového vozidla, či už v jeho zadnej časti alebo v stredovom tuneli. Hoci znalec pripustil ako možnosť vzniku zlomeniny jarmovej kosti úder do monitora, ktorý sa nachádza na zadnej časti sedadla vodiča, z fotografie pri ohliadke motorového vozidla (fotografia č. 18) vyplýva, že tento monitor je absolútne nepoškodený, čo by nebol, ak by do neho obžalovaný narazil. Zvrátky na zadnom sedadle, o ktorých obžalovaný povedal, že sú jeho a z ktorých bol odobratý pri ohliadke miesta činu ster, boli znalecky preskúmané a zo záverov znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu PZ vyplýva, že biologický materiál pochádza od osoby ženského pohlavia a obžalovaný je jednoznačne vylúčený ako pôvodca tohto biologického materiálu.

Svedok - poškodený C. B. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že videl obžalovaného sedieť v stredovom tuneli šikmo bočnou časťou nohami vpred, čo sa však nezhoduje s tým, v akej polohe našli obžalovaného príslušníci HaZZ Kežmarok po príchode na miesto dopravnej nehody. Súd zdôrazňuje, že svedok B. už ďalší pohyb obžalovaného a ani inej osoby v motorovom vozidle neregistroval a jeho vyjadrenie, že to vyzeralo, akoby chcel obžalovaný prejsť dopredu je iba jeho domnienkou. V prípravnom konaní však už o polohe obžalovaného v motorovom vozidle vypovedal tento svedok - poškodený úplne odlišne. Od vozidla videl utekať osobu v tmavom oblečení a len počul, ako buchli zadné dvere. Súdu však nie je zrejmé, ako podľa sluchu mohol poškodený rozlíšiť, že sa jednalo o zadné dvere. Ani Y. W., s ktorou mal tento poškodený údajne komunikovať ohľadom privolania záchranných zložiek jeho verziu nepotvrdila s tým, že poškodeného na mieste videla až príchode polície. Súd zdôrazňuje, že vyšetrovací pokus realizovaný v prípravnom konaní jednoznačne vyvrátil tvrdenia poškodeného, ktoré sa nemohli z časového hľadiska udiať tak, ako ich poškodený opisuje. Vyšetrovací pokus tiež jednoznačne vyvrátil obranu obžalovaného o jeho presune smerom do prednej časti vozidla, kde ho našli príslušníci HaZZ a súčasný presun neznámyho muža zo sedadla vodiča do zadnej časti auta, ktorý v prípravnom konaní uviedol svedok - poškodený, že videl pohyb a že videl niekoho vystupovať zo zadných dverí. Je takmer nemožné, aby neznáma osoba vystúpila z prevráteneho auta na mieste, kde mal byť zranený obžalovaný a detská sedačka v tak krátkom čase, ako to uvádza poškodený, ktorý by ho už po príchode k autu musel vidieť nielen v interiéri vozidla ale musel by vidieť aj jeho vystupovanie z vozidla. Nezodpovedanou otázkou ostáva, prečo by táto neznáma osoba takto konala, ak predné dvere vodiča boli odomknuté. Je len prirodzené, že únik z miesta nehody je vždy realizovaný najkratšou formou a tým boli predsa predné ľavé dvere na strane vodiča, ktoré boli odomknuté a ničím nezablokované. Presun tejto neznámej osoby dozadu pri vystrelených airbagoch nie je žiadnym spôsobom logicky vysvetliteľný. Tento presun nie je možný nielen z časového hľadiska, čo bolo preukázané vyšetrovacím pokusom, ale podľa názoru znalca MUDr. L. je veľmi problematický, a to vzhľadom na zranenia, ktoré obžalovaný nepochybne utrpel a tie v kontexte prevráteneho vozidla, jeho opitosti a obmedzenej hybnosti zlomenej hornej ramennej kosti a dvoch rebier by robili takýto pohyb náročným aj pre zdravého človeka. Súd zdôrazňuje, že aj znalec L. sa prikláňa k verzii, že v prípade, ak by obžalovaný sedel na prednom sedadle nepripútaný, mohol byť v prvej fáze dopravnej nehody vymrštený smerom dopredu, kde mohol ľavou stranou hlavy naraziť do interiéru motorového vozidla po jeho ľavej strane a tento náraz mohol spôsobiť zlomeninu jarmovej kosti vľavo aj s otrasom mozgu. Následne po prejení do protismeru a náraze motorového vozidla do svahu a jeho prevrátení mohol obžalovaný reflexne nastaviť ľavú hornú končatinu, kde po náraze do interiéru mohla vzniknúť zlomenina ramennej kosti v hornej časti. V tejto situácii mohol obžalovaný podľa záveru znalca ľavou hornou časťou hrudníka naraziť do ľavých dverí, čo mohlo spôsobiť zlomeninu 3. až 4. rebra

vľavo. Spätný náraz do sedadla mohol spôsobiť zlomeninu priečneho výbežku stavca s pomliaždením pľúc v zadnej časti. Situácia by podľa znalca zodpovedala polohe tela ako ju popisujú hasiči po príchode na miesto dopravnej nehody a vykonaní prieskumu. Naopak verzia obžalovaného by odôvodňovala iba niektoré z jeho zranení ale nevysvetľovala by zlomeninu rebier.

Všetky tieto pochybnosti nielen vo vzťahu k svedeckej výpovedi poškodeného C. B. ale aj objektívne dôkazy, ktoré súd v predchádzajúcich odsekoch odôvodnenia rozsudku uviedol, vedú k záveru, že obrana obžalovaného spočívajúca v tom, že jeho motorové vozidlo viedla jemu neznáma osoba nebola preukázaná a vzhľadom na polohu, v ktorej sa po príchode príslušníkov HaZZ Kežmarok obžalovaný vo vozidle nachádzal vedie súd nutne k záveru, že obžalovaný bol tým, kto viedol osobné motorové vozidlo značky L. L., pričom v tom čase bol pod vplyvom alkoholu a vzhľadom na množstvo alkoholu v krvi, ktoré bolo laboratórne zistené, tento stav vylučoval jeho spôsobilosť na vedenie motorového vozidla, čím mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, pričom na motorovom vozidle značky L. L. patriacom spoločnosti T. Q., U..G..C.. spôsobil škodu najmenej 18.521,21 Eur a poškodenému C. B. na jeho motorovom vozidle škodu vo výške 533,03 Eur, čo spolu predstavuje väčšiu škodu v zmysle kritérií uvedených v § 125 ods. 1 Trestného zákona. Obžalovaný tak svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c) Trestného zákona. Preto súd uznal obžalovaného za vinného zo skutku tak, ako je tento skutok uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku, pričom tento skutok je prevzatý z obžaloby prokurátora, nakoľko vykonaným dokazovaním neboli zistené žiadne skutkové okolnosti prípadu, pre ktoré by bolo potrebné skutok obžaloby modifikovať a tento skutok vystihuje skutkový dej, ktorý súd dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní sám zistil.

Z hľadiska subjektívnej stránky konanie obžalovaného spĺňa kritéria nepriameho úmyslu, kedy obžalovaný vedel, že svojím konaním môže spôsobiť ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom, ktorým je život, zdravie a majetok iných, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzročený /§ 15 písm. b) Trestného zákona/.

Aby trest mohol zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom, musí v sebe zahŕňať jednak prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona. Zároveň trest musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd zvážil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd u obžalovaného H. T. nezistil prítomnosť žiadnej poľahčujúcej ani priťažujúcej okolnosti podľa §§ 36 a 37 Trestného zákona. Preto bez úpravy trestnej sadzby spôsobom uvedeným v § 38 ods. 2 a nasl. odseky tohto § Trestného zákona, súd pri ukladaní trestu vychádzal z trestnej sadzby trestu odňatia slobody uvedenej v § 289 ods. 3 Trestného zákona, a teda až na dva roky.

Súd reflektuje, že všetky predchádzajúce odsúdenia obžalovaného má obžalovaný zahladené a teda sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený /a preto súd nemohol obžalovanému pričítať priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona/, uvedené však neznamená, že obžalovaný nebol súdne trestaný a pri ukladaní trestu súd musel nevyhnutne zohľadniť skutočnosť, že obžalovaný bol už päťkrát súdne trestaný, z toho v prípade dvoch odsúdení (sp. zn. 1T 21/1997 a sp. zn. OT 68/2014) dokonca za rovnakú trestnú činnosť, teda v prípade osoby obžalovaného ide nielen o recidivistu, ale dokonca o špeciálneho recidivistu, čo len zvyšuje nebezpečenstvo jeho konania. Súd zdôrazňuje aj vysoký počet priestupkov v súvislosti s vedením motorového vozidla a už uložené tresty zákazu činnosti príslušným ODI, ktoré zjavne u obžalovaného nevedli k náprave a minuli sa výchovnému účelu trestu. Preto súd považoval za potrebné uložiť obžalovanému najprísnejší druh trestu, ktorým je trest odňatia slobody a to v polovici trestnej sadzby v trvaní 1 roka. Vzhľadom na jeho predchádzajúce odsúdenia a priestupkové postihy výkon uloženého trestu síce odložil na skúšobnú dobu, pretože jeho priamy výkon nepovažuje za potrebný ale na strane druhej obžalovanému určil skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov, ktorá podľa presvedčenia súdu bude pre obžalovaného dostatočnou výstrahou pred jeho ďalším podobným konaním v budúcnosti a umožní súdu po dlhšiu dobu, ako boli predchádzajúce skúšobné doby uložené obžalovanému, sledovať správanie sa obžalovaného a to, či toto šieste odsúdenie malo

na osobu obžalovaného konečne aj výchovný účinok, pretože pri tomto type ohrozovacích trestných činov je preventívny efekt trestu rozhodujúci.

Nakoľko sa obžalovaný dopustil konania v súvislosti s vedením motorového vozidla, ktoré viedol pod vplyvom alkoholu, vzhľadom na jeho osobu a predchádzajúce odsúdenia považoval súd za vhodné a nevyhnutné aj uloženie trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v zmysle § 61 ods. 1 Trestného zákona. Z pripojeného spisu sp. zn. OT 68/2014 vyplynulo, že obžalovaný H. T. bol trestným rozkazom tunajšieho súdu zo dňa 29.12.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.12.2014 uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, čím boli v zmysle § 61 ods. 3 Trestného zákona splnené podmienky na vznik povinnosti súdu uložiť trest zákazu činnosti v hornej polovici trestnej sadzby uvedenej v ustanovení § 61 ods. 2 Trestného zákona (od jedného do desať rokov), teda pri ukladaní trestu zákazu činnosti súd vychádzal z trestnej sadzby trestu zákazu činnosti od 5 rokov a 6 mesiacov až do 10 rokov. Zároveň súd vyššie uvedené odsúdenie v konaní vedenom pod sp. zn. OT 68/2014 pojal do skutkovej vety výrokovej časti rozsudku pretože má vplyv na ukládanie trestu. Pretože ani predchádzajúce súdne a ani administratívne zákazy činnosti viesť motorové vozidlá u obžalovaného nevedli k náprave a uvedomeniu si nebezpečnosti konania, ktorého sa takto dopúšťa a následkov, ktoré môže na živote, zdravý a majetku iných osôb spôsobiť a za situácie, kedy sa obžalovaný podobného konania dopúšťa nielen opakovane ale aj dlhodobo, súd považoval za nevyhnutné uloženie prísneho trestu zákazu činnosti vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov. Tento trest považuje súd za dostatočný na to, aby zabránil obžalovanému vo vedení motorového vozidla a viedol ho k uvedomeniu si zodpovednosti za svoje správanie.

Z odpisu registra trestov ako aj z pripojeného spisu, ktorého obsah súd na hlavnom pojednávaní oboznámil a ktorý sa viedol na tunajšom súde pod sp. zn. 1T 21/1997 vyplýva, že obžalovaný už bol za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písm. b) Trestného zákona účinného do 31.12.2005 trestným rozkazom zo dňa 19.02.1997 odsúdený. Súd pritom poukazuje na ustanovenie § 61 ods. 7 Trestného zákona, podľa ktorého pri ukladaní trestu zákazu činnosti podľa odsekov 3 až 5 nemá vplyv zahladenie dosúdenia, ku ktorému nielen v konaní pod sp. zn. 1T 21/1997 ale aj v konaní pod sp. zn. OT 68/2014 došlo. Vzhľadom ku skutočnosti, že obžalovaný bol už dvakrát za tento trestný čin odsúdený, v prípade, ak by súd na toto odsúdenie v konaní pod sp. zn. 1T 21/1997 prihliadal, musel by v zmysle § 61 ods. 5 písm. a) Trestného zákona obžalovanému uložiť trest zákazu činnosti na doživotie. Pretože však od uvedeného odsúdenia po spáchanie skutku už uplynulo 20 rokov, súd využívajúc ustanovenie § 438d Trestného zákona na toto odsúdenie neprihliadal, nakoľko dobu, ktorá od neho uplynula považuje za tak mimoriadnu okolnosť, že by aplikácia § 61 ods. 5 Trestného zákona a teda uloženie trestu zákazu činnosti na doživotie, bola pre obžalovaného neprimerane prísna. Z tohto dôvodu súd ani toto odsúdenie nepojal do skutkovej vety výrokovej časti tohto rozsudku.

Nakoľko ani jeden z poškodených vlastníkov motorových vozidiel zn. L. L. (Q. Q., U..G..C..) H. Z.. Š. C. (C. B.) si náhradu škody neuplatnili, súd o škode týmto rozsudkom nerozhodoval. Z obsahu spisu vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 7T 119/2010 vyplýva, že obžalovaný v súčasnej dobe vykonáva ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou, ktoré aj súdna znalkyňa MUDr. W. považuje za postačujúce. Preto aj napriek jej zisteniam o alkoholovej závislosti obžalovaného v treťom stupni, súd vychádzajúc z odporúčania tejto znalkyne ochranné protialkoholické liečenie obžalovanému neuložil, pretože z podstaty ochranného liečenia vyplýva, že môže prebiehať iba jedno liečenie, ktoré sa realizuje a ktoré aj súd považuje za postačujúce.

Na základe týchto dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorú si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku a spôsobil väčšiu škodu na cudzom majetku,

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Kežmarok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť

výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.